

Odcinek nr 31 - Quelles langues parles-tu ?

Quelles langues parles-tu ? - Jakie znasz języki?

Quelle - jaka, która

la langue - język

l'anglais(e) - angielski (a)

le russe - rosyjski(a)

l'allemand(e) - niemiecki(a)

l'espagnol(e) - hiszpański(a)

un peu - trochę

peu - mało

Bonjour Adam ! Comment vas-tu ?

Bonjour Sara ! Je vais bien, merci. Et toi ? Ça va ?

Ça va bien, merci ! Wczoraj spotkałam się z Marie i zaczęłyśmy parlo... par... pa..., no wiesz, mówić en français o znajomości języków obcych.

Ooo, c'est très ciekawe! „Parler”, czyli „mówić”.

Oh, merci !

Marie parle le polonais ?

Hm... Próbuje. :D

Cher ami, dis, s'il te plaît : Mówię po francusku.

Je parle le français.

Czy Marie mówi po polsku?

Marie parle le polonais ?

Marie uczy się le polonais... Wiesz, jak to jest z le polonais. C'est difficile ! Elle habite en Pologne, mais elle ne parle pas beaucoup de polonais. Elle parle... le français, anglais...

Oui, je comprends. C'est normal! Elle parle l'anglais. Le polonais est une langue difficile. En Pologne on parle un peu l'anglais. Czasem ktoś z zagranicy, kto nie mówi en polonais ma dość duże wyzwanie, by się dogadać en Pologne.

Adam, a co oznacza „lang”? Język? Skojarzyłam sobie ze słowem en anglais - „language”! ;)

Oui! „La langue” oznacza „język”.
Cher ami, dis, s'il te plaît : W Polsce mówimy trochę po angielsku.

En Pologne on parle un peu l'anglais.

En Pologne on parle l'anglais un peu.
Pamiętaj, Sara, że określenie danej czynności musi stać zaraz za nią. On parle un peu l'anglais. Powiedzenie „on parle l'anglais un peu” nie jest poprawne.

Okay, czyli jeśli dobrze zrozumiałam, powiem „je parle bien français”, a nie „je parle français bien”, bo „bien” odnosi się do „parler”, więc bien stoi zaraz za parler?

Exactement!

Ok, Adam, je comprends. En Pologne on parle peu l'anglais.

Haha. Oui. Swoją drogą teraz powiedziałaś, że mówisz mało po angielsku.

Jak to? Chciałam powiedzieć, że trochę...

Samo „peu” znaczy „mało”, natomiast „un peu” - trochę.

Ojej, taka mała różnica. „Un” czy bez „un”, a tak wiele zmienia.

Oui! Dlatego teraz, cher ami, dis jeszcze raz: W Polsce mówimy trochę po angielsku.

En Pologne on parle un peu l'anglais.

A teraz: W Polsce mówimy mało po angielsku.

En Pologne on parle peu l'anglais.

OK! Jest różnica. To zapamiętam, że jak mamy „un peu”, to znaczy „trochę”, a samo „peu” oznacza „mało”,

Oui! Exactement!

Je comprends. :) Swoją drogą przypominam sobie, że Filip ne parle pas le français et czasem miał problem à Marseille, by się porozumieć. W małych miejscowościach ludzie nie mówią en anglais.

Oui, c'est vrai! En France est un peu podobnie jak en Pologne, czyli różnie bywa ze znajomością l'anglais. Kiedyś ludzie uczyli się le russe, czyli rosyjskiego.

To fakt!

Cher ami, dis, s'il te plaît: Czy mówisz po rosyjsku?

Tu parles le russe?

Oui, teraz to młodzi ludzie chyba wybierają inne langues, czyli inne języki... Czy tak jest poprawnie? Dodaję „s” do „langue”, którego i tak nie słycać w wymowie, jeśli mówię o wielu językach? Czyli „une langue” brzmi tak samo jak „deux langues”?

Oui, exactement! Dodajesz „s” i tworzy się liczba mnoga, czyli „langues”! :D C’est facile! Teraz uczą się l’allemand, l’espagnol, le français.

Czekaj, je ne comprends pas „l’allemand, l’espagnol”. Wyjaśnij, s’il te plaît. :)

L’allemand to niemiecki, l’espagnol to hiszpański. :)

Ami, dis, s’il te plaît: On mówi po niemiecku.

Il parle l’allemand.

A teraz cher ami, dis, s’il te plaît: Mówię po hiszpańsku.

Je parle l’espagnol.

A czy z innymi langues jest podobnie...? To znaczy... le polonais - język polski i le Polonais - Polak - czy tak samo tworzy się nazwy innych narodowości? Czyli l’allemand to zarówno język niemiecki, jak i Niemiec?

Oui! Bravo! Pamiętaj tylko, że narodowości piszemy wielką literą.

Je comprends! A teraz comment dire „Hiszpanka albo Niemka”... Z tego co pamiętam... dodaje się literę „e”. Oui ?

Exactement! Dodajemy „e”. Chyba że to słowo już kończy się na „e” - wtedy pozostaje bez zmian, czyli „le Russe” - to będzie Rosjanin, „la Russe” - Rosjanka.

Cher ami, dis, s’il te plaît: Ona mówi po rosyjsku.

Elle parle le russe.

Ona jest Rosjanką.

Elle est russe.

A teraz cher ami, dis, s’il te plaît: Ona jest Niemką.

Elle est allemande.

Ale ona mówi po hiszpańsku.

Mais elle parle l’espagnol.

Je comprends! Ce n'est pas difficile! A gdybym tak chciała zapytać kogoś, jakie zna języki...
Comment dire en français „jakie znasz języki”?

Les Français powiedzieliby: Quelles langues parles-tu? Czyli dosłownie jakimi językami mówisz? „Quel” oznacza „który”, „jaki”, a „która” to „quelle”. W wymowie w zasadzie się nie różnią, ale w pisowni trzeba dodać jeszcze jedno „l” i „e”.

No tak... to tak samo jak w przypadku Polaka i Polki... :) „Polak” to „le Polonais”, a „Polka” to „la Polonaise”.

Oui. :) Tylko „który” i „która” nie różnią się w wymowie. „Quel” to „który”, a „quelle” to „która”.

No tak. Tak samo!

A jeżeli chcesz zapytać o języki, a nie tylko o jeden język, to dochodzi nam tutaj jeszcze liczba mnoga. :) Jakimi językami mówisz? Quelles langues parles-tu ? „Quelle” dostanie więc w zapisie „s” na końcu, którego oczywiście nie wymawiamy. :)

Je comprends!

Cher ami, répète, s'il te plaît: Quelles langues parles-tu?

Quelles langues parles-tu?

Parfait! Teraz wiem, jak zapytać kogoś o języki, którymi się posługuje! :D Zauważyłam, że les Français lubią, gdy się odezwiesz choć jednym słowem. Wejdiesz do supermarché i powitasz ich z uśmiechem na ustach czy podziękujesz en français. Och! Moi, j'aime le français !

Oui! Moi aussi, j'aime le français ! :)

Adam! Widzę, że jak mówisz „j'aime” et „je parle” to podobnie się kończą. Ooo! A teraz do głowy przyszło mi „j'habite”, czyli „mieszkam”. Też tak samo się kończy... Czy myślę bien?

Oui! Tu es très bystra! ParLER, aimER, habitER mają tę samą końcówkę. Jaką? Jak sądzisz... ? :)

-ER?

Tu as raison! Chodzi o końcówkę -ER! I widać to na przykładzie „parler” - „mówić”, „aimer” - „lubić, kochać”, czy też „habiter” - „mieszkać, żyć”. Zauważyłaś jakąś prawidłowość?

Hmm, poczekaj un peu! Je parle, j'aime, j'habite... Odcinamy „r” i zostawiamy „e” na końcu, i już mogę powiedzieć, że ja coś robię - mówię, lubię, mieszkam...

Bravo, Sara! Końcówką w zapisie jest -E. Je parle. P-A-R-L-E

Cher ami, dis, s'il te plaît: Ja mówię po angielsku.

Je parle l'anglais.

Ami, comment dire „Ty mówisz”?

Tu parles.

Oui!

Czyli „Ty kochasz”, to będzie „tu aimes”? A „Ty mieszkasz” to „tu habites”? Dodajemy „s” w zapisie, ale czytamy dokładnie tak samo jak „ja kocham”, „ja mieszkam”? Zgadza się?

Voilà! Exactement! W zapisie na końcu jest „-s” - Tu p-a-r-l-e-s, ale czytamy to tak samo jak je parle. Je parle. Tu parles.

Super!

Cher ami, dis, s’il te plaît: Ty mówisz po angielsku.

Tu parles l’anglais

A w przypadku „il”, „elle”, „on” parle, czyli końcówka jest taka sama jak w przypadku „je”?

Oui! Super! Fajnie, że zauważyłaś, że są takie same końcówki w przypadku „je” i „il”, czyli jest to -E! Il parle. Cher ami, dis, s’il te plaît: Ona lubi angielski.

Elle aime l’anglais.

Wow! Adam, wciągnęłam się w to i widzę, że français est très facile. Choć pisze się nieco inaczej, bo Ty dostaje „-s” na końcu, to mówi się tak samo. J’habite, tu habites, il habite.

Exactamente!

Parfait! Mam jeszcze tyle pytań do Ciebie, serio wkręciłam się... mais już jest très późno i muszę lecieć do domu! Dokończymy tę rozmowę następnym razem, s’il te plaît? Au revoir, Adam!

Oui, bien sûr, Sara! Au revoir!

Cher ami, pamiętaj o naszym quizie i liście tysiąca słów. A jeśli masz ochotę parler en français très bien, to zgłoś się do naszego native speakera. Au revoir!